

[S. C. Nørgaard.]

at de unge, der kun virker dør i kortere Tid og har forholdsvis faa Timer, kan fritages for Indmeldelse, om de ønsker det.

I § 1, Stk. 5, er der en ny Bestemmelse, idet der er indsat en Betingelse for Optagelse i Kassen, som man ikke har haft tidligere, nemlig, at der kræves en tilfredsstillende Lægeattest for at blive fuldt nydende Medlem af Kassen. Dette er, saa vidt jeg kan se, baade i Efterlønskassens og i Skolens Interesse, saa dertil skal jeg ikke sige noget. Jeg synes, det er rigtigt.

Bestemmelserne i § 2 svarer vistnok i alt væsentligt til, hvad man opstiller som Maal for Efterlønskassen, nemlig at give en Pension paa $\frac{2}{3}$ af, hvad en Lærer i Folkeskolen med samme Tjenestetid og Pensionsalder kan faa. Men for at Efterlønskassen kan yde denne Efterløn, maa Medlemmerne fra deres 30te til deres 65de Aar yde 4 pCt., ikke af den Løn, de oppebærer, men som Regel af en højere Lønsats; de 4 pCt. af den fingerede Løn kan let blive til $4\frac{1}{2}$ eller 5 pCt. af den virkelige Løn — teoretisk er det ikke umuligt, at det kan blive mere end det Beløb, som Folkeskolens Lærere skal yde til deres Pension.

Man regner jo med, at 12 pCt. af en Tjenestemand's Lønning aarlig er tilstrækkelig til at sikre ham en livsvarig Pension fra det 65de Aar paa $\frac{2}{3}$ af hans Løn. Da der kun skal sikres Fri- og Efterskolens Tjenestemænd $\frac{2}{3}$ af Statstjenestemandenes Pension, vil 8 pCt. være tilstrækkeligt til dette Formaal. Af de 12 pCt. til Folkeskolens Lærere udreder Staten 7 pCt. og Lærerpersonalet de 5 pCt., eller man kan vist ogsaa sige det saaledes: Staten udreder $\frac{7}{12}$ af Pensionen og Folkeskolens Lærere de $\frac{5}{12}$. Vilde det nu ikke være rimeligt, at Staten ligeledes gav $\frac{7}{12}$ af de 8 pCt. og Efterskolens Folk $\frac{5}{12}$? Staten vilde da komme til at yde $4\frac{2}{3}$ pCt. aarlig og Efterskolens Folk $3\frac{1}{3}$ pCt. Saa kunde man sige, at Folkeskolens Lærere og Privatskolens Lærere ydede det samme for at faa en Pension, som svarede til deres Indsats, og saa synes jeg, Sol og Vind var delt nogenlunde lige.

Efterskolens og Friskolens Folk maa, som jeg allerede har nævnt, svare deres Indskud til Efterlønskassen af en højere Lønsats end den, de faar, og derfor kan det nemt blive et Beløb, som ligger ikke saa lidt eller i alt Fald noget højere end det, Folkeskolens Lærere maa yde til deres Pension. Endvidere vil jeg gøre opmærksom

paa, at de 4 pCt. ikke er fastlagt i Loven, der staar kun, at de 4 pCt. er en Mindstetaktst. Der er nogen Sandsynlighed for, at deres Tilskud af de Grunde, jeg allerede har nævnt, maa sættes højere, og der er yderligere et Forhold, som giver Grund til at vente dette, idet Administrationsudgifterne ifølge § 6 for Fremtiden forlods skal udredes af Lærernes Indskud; tidligere tog Staten Halvdelen af denne Udgift paa sig. Derfor vil jeg anmode den højtærede Minister om at se med Velvilje paa det af mig her paapegede Forhold, og jeg haaber saa, at det gennem et Samarbejde i Udvalget maa blive muligt at finde en god Løsning af disse Spørgsmaal.

Endnu et Ønske har jeg at fremføre over for den højtærede Minister i denne Sag. I det for nogle Dage siden behandlede Lovforslag om de private Seminarier har Ministeren stillet sig overmaade velvillig over for Lærerpersonalet ved de private Eksamensskoler, ved de private Seminarier, Forskoleseminarierne og Øvelsesskolerne, derved, at hvis det gaar over fra disse Skoler til Staten, faar det en Del af sin Tjenestealder og Pensionsalder medregnet som anciennitetsgivende. Tilsvarende Regler er optaget for det Tilfælde, hvor en Lærer gaar fra Statens eller Kommunens Tjeneste til Privatskolernes. Kunde den højtærede Minister ikke være villig til at vise den samme Godhed her, saaledes at disse Bestemmelser ogsaa kom til at gælde for Fri- og Efterskolens Folk i tilsvarende Tilfælde? De nugældende Forhold, der ikke bliver ændret gennem det foreliggende Forslag, kan i visse Tilfælde virke noget uretfærdigt, synes jeg, og jeg vil gerne have Lov til over for Ministeren at nævne et Eksempel, som efter mit Skøn støtter min Anmodning. Jeg kender en Lærer i Folkeskolen, der samtidig med at udføre et stort og dygtigt Arbejde i sin Skolegang har faaet en stor Efterskole i Gang med vist 60—70 Elever hvert Halvaar. Denne Efterskole gaar nu saa godt og kræver saa meget af hans Tid, at han daarligt kan overkomme begge Skolerne. Han maa derfor vælge. Han har nu i en lang Aarrække svaret sine 5 pCt. til Staten og er blevet ca. 50 Aar gammel. Skal han nu gaa over til den frie Skolevirksomhed, mister han sin Pensionsret fra Folkeskolen og faar intet refunderet af sit indbetalte Pensionstilskud, saa vidt jeg erindrer, og skal han over i Efterlønskassen, maa han indbetale et stort Beløb, hvis han skal oppebære Efterlønskassens Sats, der jo alligevel kun udgør to Trediedele af det, han kunde have faaet, hvis han var blevet i Folke-